

Đề bài

Em hãy tả hình dáng và hoạt động của con mèo nhà em (hoặc con mèo em thường thấy ở nhà bạn em).

Bài 1

BÀI LẮM

“Meo... meo”... Con mèo cọ vào chân em đòi bế. Em học bài cũng vừa xong nên cúi xuống chơi với chú. Miu khá lớn rồi mà ưa làm nũng. Nó tên là Miu vì bà em gọi như vậy.

Chú Miu nhỏ trắng như bông. Toàn thân nó mềm mại. Cái đuôi dài cũng mềm mại, chót đuôi có túm lông màu nâu. Cặp mắt nó lúc mở to thì tròn xoe, xanh biếc. Em vuốt ve cái đầu tròn nhỏ êm như nhung của nó. Chú Miu lim dim mắt, dụi đầu vào tay em. Lúc này, coi bộ nó hiền và rất dễ thương. Khi Miu bước đi thì lại oai ra trò. Nó vươn mình dài, chân bước êm mà dõng dạc từng bước, trông không khác chi một con cọp thu nhỏ. Cái tai nó vểnh vểnh, cái đầu nó nghiêng nghiêng. Thoắt một cái nó đã nhảy lên giường. Con mèo trắng sạch lắm. Nó thường nằm trên cái đệm tròn riêng do má em làm cho. Nó nằm ghé cả gối má nữa. Má em yêu và cưng nó lắm, đi chợ không quên mua cá cho nó. Miu được ăn trong cái đĩa nhỏ. Nó thích com trộn chút cá. Nó ăn chậm, nhấm và gặm từng chút một chứ không bao giờ án phàm như con cún, con heo, Miu cũng có cách làm vệ sinh là ngồi thu mình lại, le lưỡi liếm dần khắp mình. Riêng cái mặt, nó liếm vào chân trước rồi dùng chân xoa mặt. Má em cười: “Đúng là rửa mặt như mèo!”. Cặp mắt Miu như màu nước biển. Trong bóng tối, có vật gì xuất hiện ở góc nào nó đều phát hiện ra ngay. Người ta thường nói đôi mắt mèo luôn phát ra tia hồng ngoại có thể nhìn thấy rõ trong bóng đêm dày đặc. Có lẽ mèo có tia ấy thật. Thảo nào nó bắt chuột ban đêm giỏi đến thế! Cái mũi Miu nhỏ xíu, phơn phớt màu hồng phấn, lúc nào cũng ươn ướt. Hai bên mép là bộ ria trắng như cước vểnh lên mỗi khi đánh hơi thấy con mồi. Những lúc đòi ăn, chú kêu “meo... meo” hiền lành, để lộ hai hàm răng đều và trắng muốt. Thân hình chú dài nhưng rất thon thả. Mỗi khi chú vươn vai, cái đuôi cong lên uốn lượn như một dấu ngã. Mùa đông tới, mèo ta yên tâm với bộ lông dày ấm áp và luôn hãnh diện như lúc nào

cũng được mặc áo mới. Đôi khi chú cũng nũng nịu đòi ngồi vào lòng em. Bốn chân chú thon thả trông có vẻ “liều yếu” lắm nhưng kì thực vô cùng lanh lẹ. Bàn chân phía dưới có nệm thịt dày màu hồng nhạt giúp chú đi lại nhẹ nhàng, không gây ra tiếng động. Ngón chân có móng dài và sắc ngọt. Những lúc vui, chú cào cào vào người em, cảm giác nhồn nhột. Những cái vuốt sắc nhọn ấy, chính là thứ vũ khí lợi hại nhất mà lũ chuột phải kinh hoàng bạt vía mỗi khi thấy bóng dáng chú xuất hiện. Ban ngày chú như một cậu ấm hiền lành và thích nhõng nhẽo. Nhưng khi đêm đến, chú như một chiến sĩ trinh sát lạnh lùng, nhanh nhẹn và hoạt bát vô cùng. Chú thường đi vòng quanh nhà rồi dừng lại ở những điểm mà chú nghi là lũ chuột thường hay thăm viếng như thùng gạo, gác măng giê... Chú nấp vào chỗ kín, im lặng chờ đợi. Chỉ cần một chú chuột nào đó xuất hiện thì mèo ta bằng một cú nhảy điêu luyện, bung người lên, vồ chính xác con mồi và rất ít khi vồ hụt. Những cái vuốt sắc nhọn, chặn lấy cổ đối phương, cái miệng quặp lấy cái đầu quật lia lia xuống nền nhà. Chỉ một loáng sau, con mồi tắt thở. Mỗi lần chú bắt được một con chuột, em đều động viên chú bằng những cái vuốt ve âu yếm.

Từ khi Miu về, nó kêu “meo... meo” làm mấy chú chuột khiếp vía biến đi đâu hết cả. Miu thường rình chuột vào cả ban ngày lẫn ban đêm. Không có chuột, nó vồ gián. Một con gián chạy trên sàn nhà, Miu phóng theo. Nó giỡn, lấy chân đập đập rồi vờn con gián như một cậu thủ giỡn trái banh. Đêm em đi ngủ, Miu vẫn thức “tuần tra” trong nhà. Nó rất giỏi, tới thế mà nó không hề va đụng vào vật gì. Bình bông, ống tắm, bộ li, chậu kiểng không bao giờ nó đụng phải. Mắt mèo ban đêm tinh tường lắm. Bàn chân Miu đi lại cũng hết sức nhẹ nhàng uyển chuyển, không hề gây tiếng động. Thỉnh thoảng, con Cún hay bắt nạt Miu. Nó cong đuôi nhảy phóc lên giường, đứng thủ thế. Em phải xua Cún đi.

Mèo và chó, cả hai con vật này em đều thích. Khi em đi học về, con Cún vẫy đuôi mừng rỡ từ ngoài cổng. Khi em bước chân vào nhà, Miu nhảy tới con lên quần sát vào ống quần em. Có hai bạn nhỏ làm bạn như thế nghĩ cũ>cr thích thật phải không rác bạn?

TOÀN KIM NGÂN
(Đồng Tháp)

Bài 3

BÀI LÀM

Ai cũng khen con mèo nhà em đẹp quý phái. Đó là con mèo có bộ lông ba sắc màu mà người ta gọi là “mèo tam thể”. Kể từ ngày ba xin về đến nay, chị đã được một năm tuổi.

Hôm ba mới đưa về, chị chỉ bằng quả dưa chuột lớn. Mỗi bữa chị ăn qua loa vài hạt cơm và một miếng cá hoặc thịt nhỏ rồi tìm chỗ ấm leo lên nằm. Có lần, chị ốm hai ngày liền, không một hạt cơm vào bụng. Người mềm nhũn, bước đi không vững. Em phải liên tục mớm cơm cho chị. Những tưởng chị sẽ ra đi vĩnh viễn. Thế mà giờ đây chị đã trở thành một thiếu nữ khỏe khoắn, xinh xắn kiêu sa. Bộ lông ba sắc màu: vàng, đen, trắng xen kẽ nhau mượt mà và nhuần như sợi tơ nhuộm màu, đem lại cho chị một bộ y phục đom đàng. Cái đầu thì tròn tròn bằng nắm tay người lớn được điểm sáng bằng cái mũi nhỏ nhỏ xinh xinh với hai cái lỗ ươn ướt màu hồng nhạt. Hai bên khóe miệng những sợi râu mép trắng như cước lúc nào cũng cử động liên tục. Cái miệng xinh xinh được viền bằng một nét kẻ màu hồng phấn, cứ tưởng chị ta vừa mới trang điểm chuẩn bị cho một cuộc “khiêu vũ” đâu đó. Cái đuôi ước chừng độ hai gang tay của em, tròn lẳn với ba sắc quán tròn. Lúc thì cuộn hình xoáy tròn ốc, lúc thì duỗi thẳng lúc lại ngoe nguẩy trông đến là ngộ. Bộ móng vuốt của chị thì thật lợi hại, vừa cong vừa nhọn như một lưỡi dao quắm và sắc bén chẳng khác gì lưỡi dao bào. Đó là thứ vũ khí mà kẻ thù của chị phải nhiều phen bạt vía kinh hoàng mỗi lần đụng độ với chị.

Chị rất thích vuốt ve, chiều chuộng. Lần nào cũng vậy, hễ thấy em ngồi vào bàn học là y như rằng mấy phút sau, đã thấy chị lững thững bước theo vào, nhẹ nhàng nhảy tót lên bàn, chui vào lòng em. Chị quẹt cái mũi ươn ướt vào bàn tay em ra chiều nũng nịu. Những lúc như thế, em không thể không dành ít phút mơn trớn, vỗ về, vuốt ve, tâm tình với chị.

Những ngày nắng ấm, chị thường nay ra sân nằm cạnh gốc cau, phưỡn cái bụng trắng hồng ra đón nắng. Đôi mắt lúc nào cũng có vẻ lim dim ngắm nhìn những tàu cao đung đưa giữa vòm trời trong xanh lồng lộng, đếm từng cánh hoa cau lá tả rụng trắng cả sân

nhà trong một cảm giác thích thú hiếm có. Thỉnh thoảng, chị cũng hay đùa nghịch với chú cún con. Vật lộn đuổi bắt chán, chị lại phóng mình bám vào cây cau, thoăn thoắt trèo. Nhoáng một cái đã thấy chị ở tít trên ngọn cau, ngoái đầu nhìn chú cún con đứng tung hứng dưới gốc, léo nhéo kêu.

Ban ngày thì vậy, ban đêm chị tỏ ra chăm chỉ và cần mẫn làm việc lắm. Không có một xó xỉnh nào trong nhà mà chị không lùng sục. Đặc biệt là những chỗ chị nghi là có lũ chuột thường hay qua lại. Đôi mắt của chị trong đêm tối luôn nhìn xuyên thấu bức màn đêm. Bởi vậy mà những chú chuột nhắt, chuột đồng, chuột cống bản thiu mò mẫm đi ăn đêm đều không thoát khỏi đôi mắt tinh anh của chị. Nhìn tư thế ngồi rình chuột hay những lúc tiếp cận đối tượng: hương mới thấy hết tà năng của chị y như một “chiến sĩ biệt động nhà” vậy. Các bàn chân của chị đều được trang bị một lớp “nệm mút” dày và êm, nên mọi hoạt động chạy, nhảy leo trèo... đều không gây ra một tiếng động nhỏ. Khác với vẻ lù khù, chậm chạp thường thấy, mỗi lần chị phát hiện ra kẻ thù, mọi hoạt động của chị trở nên nhanh nhẹn một cách kì lạ. Một lần, em chứng kiến chị giao tranh với một chú chuột cống ngay cạnh hồ nước vào lúc chập choạng tối. Vừa nghe tiếng lục cục ở dưới bếp, đang nằm khoanh tròn trên ghế đầu, chị bật dậy như một cái lò xo, phóng nhanh xuống. Chú chuột vội “áng i, uôn vách cửa, chạy bán sống bán chết về hướng bể nước. Nhanh như một ánh chớp, chị khẽ nhún mình, vút một cái đón đầu đường chạy của chuột. Vừa mới quay mình trở lại để tẩu thoát thì đằng sau, nghe đánh soạt một cái chuột ta đã thấy toàn bộ thân mình của chị mèo đê gọn lên. Một chân chị chặn lấy cổ họng, chân kia xĩa lia lia những cú đòn hiểm hóc vào mắt, mũi, má chú chuột, chổng bằng những cái vuốt sắc ngọt. Chỉ khoảng ba mươi giây sau đã đã thấy hai mắt chú chuột cống lòi ra ngoài. Lúc này, chị dùng miệng quắp vào cổ quật lia lia xuống nền xi măng bể nước. Khi biết chắc đối phương không thở nữa, chị mới nhả ra, đứng nhìn kẻ bại trận trong một niềm kiêu hãnh.

Từ ngày có chị, lũ chuột bản thiu hôi hám chẳng bao giờ dám bén mảng đến. Cả nhà ai cũng cưng chị, quý chị. Với em, chị luôn là người gần gũi, đáng yêu, cùng em vui chơi trong những lúc ba mẹ đi vắng.

